

KOIVISTON viesti

Nro 1 Tammikuu 2012

Koivistolaisten kotiseutulehti vuodesta 1944 lähtien

Vanhojen lehtien sivuilta

*Koiviston Viestin lukijoilta on tullut palautetta, että leh-
dessämme voisimme julkaista vanhojen lehtien artikkeleita
ja kuvia. Lehden tekemisen tueksi perustettu taustaryhmä
ideoi samaa. Päätimme toimituksessa ottaa selvää, löytyykö
vanhojen lehtien sivuilta sellaisia juttuja ja artikkeleja, jot-
ka olisivat mielenkiintoisia nykyelämässä muutenkin kuin
perinne- ja kulttuurihistorian näkökulmasta.*

Vuonna 1945 kirkkoherra Koivuneva perusti Koiviston Viestin voidakseen lähettää kirjeitä evakokotipaaleilla hajaantuneelle seurakunnalleen. Siirtoseurakuntien lakkautamisen jälkeen 1949 Koiviston Viesti siirtyi Koiviston seurakunnalta Koivistolaisten Seuralle. Lehti on alusta saakka ollut sekä hengellisten että maallisten viestien viejä, ja koivistolaisuuden hengen ylläpitäjä ja merellisen elämäntavan tulkki. ”Taas tul seilattuu, sano entine kippaar, ko Koivisto Viestin ol lukent”. Kaupallisuus on pysynyt poissa lehtien sivuilta ja vuosien saatossa on osoittautunut erittäin tärkeäksi, että lehti on ollut koivistolaisten oma. Lehteen ovat kirjoittaneet pääasiassa koivistolaiset itse ammattijournalistien sijaan.

*”Taas tul
seilattuu, sano
entine kippaar,
ko Koivisto
Viestin ol lukent”*

Satunnaisia poimintoja Koivistosta ja talvesta

Niilo Villanen toimitti Viestiä 70-luvulla. Silloinkin lehteen lainattiin vanhaa. Vuoden 1928 Kannaksen-lehti esitteli Kannaksen pitäjää. ”Pakanuuden aikainen kuulu Karjalaisten satama on juu-

ri ollut Koivistolla. Ja sellaiseksi se olisi jäänytkin, elleivät valtioliset syyt olisi siksi pakottaneet kehittämään Viipuria. Asemansa puolesta olisi Koivistoa muinaisina rauhattomuuden aikoina ollut vaikea puolustaa. Kun Viipuria aikanaan luotiin, pakotettiin sinne koivistolaisia muuttamaan kuoleman rangaistuksen uhalla”. Kunnallista kehitystyötä esitellessä huomioitiin myös ruumiin kulttuurit: ”Urheilu vahvistaa. Sopiva urheilukenttä joka kylään olisi sen vuoksi tarpeen vaatima. Kentän tulisi silloin olla ihmisten ilmoilla, ettei siitä tulisi juopottelijoiden, korttipelurien ja muiden irstailijoiden tyyssija. Sillä sellaisesta elostelusta on jo muissakin järjestöissä saatu enemmän kuin tarpeekseen”.

Ja kyllä Koivistolla urheiltiin. Naisten mäkihyppy on viimein saatu arvokisojen ohjelmaan, mutta ainakin Koivistolla on mäkeä hypätty jo taannoin Tervahartelan hyppymäissä hameenhelmat hulmuten: ”Keväthanget hohtivat auringossa, oli oikea hiihtoilma. Isän verstaasta kotoisin olevat suksiparit oli puleerat-

tu kauniin kiiltäviksi ja kärjet kiperretty kauniisti pystyyn. Mitäs siinä, tyttöporukka vain kasaan, ja niin sitten pukeuduttiin sen ajan hiihtoasuun, töppöset ja villatakki hameen kanssa.

jatkuu sivulla 4

*”Kun Viipuria
aikanaan
luotiin,
pakotettiin
sinne
koivistolaisia
muuttamaan
kuoleman
rangaistuksen
uhalla”*

Riikka Salokannel
Päätoimittaja

Muotoilu on kaikkien yhteinen asia

Suomeen saatu maailman muotoilupääkaupunki vuosi WDC Helsinki 2012 on kuin vuoden 1952 olympialaiset: kaikkia jollain lailla koskettava, suomalaista identiteettiä ja kansainvälistä kohtaamista edistävä, maailmanlaajuisen tapahtuma. Ja tämän muotoilupääkaupunkivuoden ohjelmaa valmistellessani olen törmännyt useampaan kuin yhteen ”meikäläiseen”. Pietarissa Helsinki-päivän ja WDC vuoden tapahtumissa törmäsin Ullan siskoon ja kirjeenvaihtajaamme Anders Mårdiin. Uudenvuoden vastaanotolla Helsingin senaatintorilla ja juhlatilaisuudessa oli useampia koivistolaisia ja ensitervehdyksellä karjalaisiksi ilmoittautuneita. Toissapäivän Designers Street -muotoilijayhteisön palaverissa lisäksi paikalla oli Hoikkaloita ja toinenkin Makslahden Penttilä-Römpötti-Koivisto -juurinen arkkitehti. Ja arvatkaa vaan ketkä palaverissa puhuivat eniten.

Tuntuukin erityisen hienolta olla mukana valmistelemaan Karjalaliiton kesäjuhlien muotoilupääkaupunkivuoden ohjelmaan kuuluvaa Muotoilu ammentaa perinteestä- seminaari- ja näyttelykokonaisuutta. Hilma Kaukiaisen vanhat vaatemallit tuunataan uudeksi mallistoksi, kansallispukekankaita sovelletaan uudella lailla käyttöön, työpajoissa voivat kaikki osallistua itse tekemiseen. Olemme luovaa porukkaa ja meillä on käsillä tekemisen taitoa perittyinä edeltäneiltä sukupolvilta. Ja käsillä tekemisen kautta olemme oppineet käsittämään monenlaisia asioita. Koivisto-juhlien taide- ja käsityönäyttelyt, perinnetyönäytökset, kilpailutyöt ovat vuodesta toiseen osoittaneet, että perinne on vahva ja ajassa kestävä. Tumpelosormiset eivät olisi saaneet aikaiseksi kansallispukeuksia nukkeja, saatikka laivoja ja verkkojen pauloja.

Nyt jos koskaan käsitöiden tekeminen on trendikästä ja suosittua. Ystäväporukat kokoontuvat yhteisiin neuleiltoihin ja askartelemaan Stromsön malliin. Lehdistä ja televisiossa näytetään mallia. Itse tehty koetaan monesti arvokkaammaksi kuin hienoinkin (Kiinassa valmistettu) maailman merkkituote. Jos ruoanlaittobuumi oli edellinen elämäntapa trendi ja siinä yhteydessä myös perinteisten ruokienvalmistustelmien arvostus nousi, on nyt samanlainen mahdollisuus perinteisten käsityötapojen arvostukselle. Toivoisinpa että koivistolaiset osaajat toisivat rohkeasti esille erilaisia mallejaan ja valmistustapoja erilaisissa tilaisuuksissa. Perinteen siirto onnistuu parhaiten nyt, kun nuoret ovat aiheesta itse innostuneita.

Hartaast'

Ensimmäinen ja viimeinen

”Minä olen alfa ja oomega, ensimmäinen ja viimeinen”. Kun kirjoitan tätä tervehdystä Koiviston Viestiin, on vuoden viimeinen päivä. Se on tilinteon päivä. Muuttaman tunnin päästä vuosi vaihtuu ja elämme ensimmäistä päivää. Se voisi olla toiveiden päivä. Silloin voimme ajatella ja suunnitella tulevalle vuodelle hyviä ja kauniita asioita. Voimme luvata toisillemme jotakin kaunista ja päättää pitää lupauksemme. Voimme luvata itsellemme, että hoidamme terveyttämme, syömme säädyllisesti ja pysymme raittiina. Jumalakin lupaa meille voimat pitää lupauksemme, jos todella tahdomme sitä.

Jeesuksen lupaus, että Hän on ensimmäinen ja viimeinen, on mahtava. Siihen voi turvata koko elämänsä ja iankaikkisuuden. Hän ei ole koskaan pettänyt lupauksiaan. Jokainen Raamatussa oleva ennustus toteutuu ennemmin tai myöhemmin maailman historiassa ja yksilön kohdalla. Jeesus on paras henkivakuutuksemme. Hän

on vahva turvamme. Mikään vaara tai vahinko ei tule osaksemme Jumalan tietämättä. Ja sittenkin, jos onnettomuus on osanamme, Hän kantaa meitä käsivarsillaan.

Voi olla, että koivistolaistenkin joukossa on (toivottavasti ei ole) sellaisia, jotka pitävät

Jumalan lupauksia hölynpölynä. Ehkä jotkut ovat kokeneet liian kovia sodassa ja sodan jälkeen. Nuoremmat eivät ehkä edes aavista mitä vanhemmat koivistolaiset ovat kokeneet ja mitä kestäneet. Omat muistoni ovat Jumalalle myönteisiä ja kiitollisia, sillä omat vanhempani kestivät vain uskonsa varassa. He panivat toivonsa Jeesuksen nimeen. Jeesuksen nimipäivää vietämme Uuden Vuoden päivänä. Muuan vanha koivistolainen äiti laulatti hengellistä laulua: ”Lihaisihin tauluihin, uskovaisten sydämiin Jeesus-nimi piirrettiin, synnit anteeks annettiin. / Elämässä, kuolossa Jeesus-nimen turvissa risti riemuin kannetaan, synnit anteeks annetaan”

ten sydämiin Jeesus-nimi piirrettiin, synnit anteeks annettiin. / Elämässä, kuolossa Jeesus-nimen turvissa risti riemuin kannetaan, synnit anteeks annetaan”

Jos Jeesus on elämässämme ykkössijalla, ensimmäinen ja viimeinen, aa ja oo, ei meillä ole pelkoa tulevasta. Hänen edessään annetut lupauksetkin pitävät paremmin kuin itselle annetut. Jeesus kasvattaa meitä rakkaudella, mutta jämäkällä otteella. Niin meistä tulee

vuosi vuodelta vähän kiltimpiä ja kypsempinä Herran omia. Voi olla, että voimme olla sitten valona ja opasteena jollekin eksesyksissä olevalle lähimmäisellemme. ”Me emme elä itseämme, vaan toisiamme varten”

Jumalan siunaamaa vuotta 2012 toivoo
Valma Luukka

”Me emme
elä itseämme,
vaan toisiamme
varten”

Uusi vuosi eessä meillä

*Vuosi uusi nyt on meillä,
vanha on jo karkuteilla
mahdoton siis muutoksiin.
Vaan liekki silti tullut vielä
aika uusiin siirtoihin?
No, presidentti valitaan.
Mutt'entisiä latujaan
maata eelleen ohjataan
valitaanpa kuka vaan.
Euroill' ostot maksetaan
niin kuin kymmenenä vuonna.
Kaikki kalliimpaa on vaan.
Rohkeasti vuoteen uuteen
silti katseet suunnataan.
Pelko pois siis! Tulevaisuuteen
tässä kaikin matkataan!
Säiky tosi suomalainen
ei edes piestä piruakaan!*

HYVÄÄ UUTTA VUOTTA 2012!

Martti Piela

Harhautuneet haaveet

*Illan tuoksu tuulessa
jo unen aikaa ennakoi.
Puiden varjot lumella
kuin lumpeet kaislikossa ui.
Menneen muistot mielessäni
kiertää huojuvaista kehää.
Urukuva unestani
kableissansa mielen pitää.*

*Missä menneet haaveet suuret?
Minne harhautuneet haaveet?
Seittehinsä sotkeutuneet?
Mikseivät ne toteutuneet?*

*Hiippuu ilta, varjot unen maan
yön varjoihin jo yhtyy, yöhön katoaa.*

Martti Piela

KOIVISTON viesti

ISSN 0780-1289

KUSTANTAJA:

Suomen Koivisto-Seura r.y.

Jäsenlehti. Ilmestyy kerran kuukaudessa, kuun 20. päivänä.

Lehteen tarkoitetun ilmoitusmateriaalin tulee olla toimituksessa viimeistään lehden ilmestymistä edeltävän kuun lopussa.

Toimitus ei vastaa sille lähetetystä materiaalista. Lehden vastuu ilmoituksista rajoittuu ilmoitushintaan.

Kirjoittajat vastaavat tekstien sisällön oikeellisuudesta ja toimittamiensa kuvien käyttöoikeuksista.

Toimitus voi tarvittaessa lyhentää tai muokata sille toimitettua aineistoa.

Liikeilmoitukset 50 snt/ppm

Kuolinilmoitukset 34 snt/ppm

Lasten kuvalliset onnittelet 6e/kpl

Aineisto mieluiten digitaalisena:

studio@salokanneltoivonen.fi

Muussa tapauksessa paperikopiot ja/ tai disketti, muistitikku tai CD-levy sekä valokuvat toimitetaan osoitteeseen:

**Studio Salokannel & Toivonen,
Koiviston Viesti p. 03 7824 553
Rauhankatu 8, 15110 Lahti.**

Aineisto palautetaan vain jos mukana on postimerkillä varustettu palautuskuori osoitteineen.

Tilaukset, osoite- ym. muutokset

aina kirjallisena tai sähköisesti edellämäinnittuihin osoitteisiin.

Tilauksia ei tarvitse uusia.

Seuran jäsenmaksu 28e, sisältää vuoden jäsenlehdet. Seuran kautta voi myös maksaa Karjalan Liiton jäsenmaksun 7e. Lehdessä julkaisemattomia artikkeleita ja kirjoituksia julkaistaan seuran kotisivuilla www.koivistolaiset.net, jossa myös tämäkin lehti on luettavissa myöhemmin.

Jäsenlehdien postituksesta pohjoismaihin +2e/vuosi, eurooppaan +7 e/vuosi muualle maailmaan +12 e/vuosi
Pankkiyhteys: Nordea 151930-186847

Päätoimittaja

Riikka Salokannel, 0400 94 96 95

Kuvatoimitus ja taitto

Rami Toivonen, 0400 780 398

Reino Sakari Salo

Hollming Oy:n toimitusjohtajana ja pääjohtajana yli neljän vuosikymmenen ajan toiminut vuorineuvos Reino Salo kuoli Raumalla 1. joulukuuta. Hän oli syntynyt Helsingissä 20.2.1920.

Salo taisteli jatkosodassa tykistössä tulenjohtajana, kirjoitti ylioppilaaksi sodan jälkeen Niinisalon internaatissa ja opiskeli rakennusinsinööriksi Tampereella. Raumalle hän tuli nahkatehdasta rakentamaan 1948, ja seuraavana vuonna hänestä tuli sotakorvausaluksia rakentaneen F.W. Hollming Oy:n rakennusosaston päällikkö. Salo avioitui toimitusjohtaja Filip Hollmingin tyttären Aila Hollmingin kanssa, ja Filip Hollmingin kuoltua alkuvuodesta 1951 Salo nimitettiin yhtiön toimitusjohtajaksi.

Puisten sotakorvaus-alusten veistämönä aloittanut yhtiö kasvoi Salon johdossa teräsalusten rakentajaksi ja vaativien erikoisalusten toimittajaksi, joka tuli tunnetuksi muun muassa 1980-luvulla Neuvostoliittoon rakentamistaan monipuolisista tieteellisistä tutkimusaluksista. Hyvin vetäneen idänkaupan vuosina Salo kuului kaupoista

neuvotelleeseen suomalais-työntekijöiden teollisuusjohtajien terävään kärkeen. Hän laskes-keli viettäneensä 37 vuoden aikana yhteensä kolmisen vuotta Moskovassa kauppa-matkoilla.

Laivatoimitukset Neuvostoliittoon olivat telak-kayhtiölle tuottoisia, ja Sa-lolla oli rohkeutta käyttää varallisuutta yrityksen laajentamiseen monille uusille toimialoille. 1978 Hollming osti vaikeuksiin joutuneen Saloran osake-enemmistön. Saloran hallituksen puheen-johtajana Reino Salo oli keskeinen vaikuttaja, kun Salora ja Nokia perustivat yhdessä Mobiran, josta alkoi Nokian kasvu kännyk-käjätiksi. Reino Salo raken-tajaksi ja vaativien erikoisalusten toimittajaksi, joka tuli tunnetuksi muun muassa 1980-luvulla Neuvostoliittoon rakentamistaan monipuolisista tieteellisistä tutkimusaluksista. Hyvin vetäneen idänkaupan vuosina Salo kuului kaupoista

Reino Salo oivalsi, et-

Maria Isotalo

tä menestystä ei tule ilman tuotekehitystyötä ja uusia keksintöjä. Yksi parhaista oli ohjattava Aquamaster-potkurilaitte. Ensimmäinen Aquamaster rakennettiin Rauman kaupungin mutaproomuun henkilöauton ja traktorin osista. Hollmingilla aloitettua potkurilaitte-tuotantoa jatkaa Raumalla nyt Rolls-Royce, ja alan osaaminen on synnyttänyt Raumalle toisenkin hyvin menestyvän potkurilaittevalmistajan.

Reino Salo toimi monialayhtiöksi kasvaneen Hollmingin hallituksen puheenjohtajana vuoteen 2000. Laivanrakennuksesta Hollming luopui 1990-luvulla. Raumalainen laivanrakennusteollisuus yhdistettiin 1992 Finnyards Oy:ksi, jonka raskaat tappiot ajoivat vähemmistöomistajan ulos muutamassa vuodessa.

–Tauno Matomäki sanoi ensimmäisen sadan miljoonan markan tappiovuoden jälkeen, että yksi paperikone hakkaa sen rahan vuodessa. Minä sanoin, että meillä ei ole sitä paperikonetta, Salo muisteli myöhemmin.

Yritysjohtajavuosinaan hänellä oli useita luottamus-tehtäviä metalliteollisuuden järjestötoiminnassa, ja hän osallistui myös moniin kotipaikkakuntansa kehittä-mishankkeisiin kaupungin ja elinkeinoelämän luottamus-tehtävissä.

Puolisonsa kuvanveistäjä Aila Salon rinnalla hän oli näkyvä hahmo raumalaisessa kulttuurielämässä.

Kauppaneuvoksen arvo Reino Salolle myönnettiin 1973 ja vuorineuvoksen arvo 1985, vuonna 2000 hänelle myönnettiin SL K1.

Turun Sanomat/Jari Rantanen

Lämmin kiitoksemme Teille kaikille,
jotka kunnioititte rakkaamme

REINO SALON

muistoa ja otitte osaa suruumme.

Omaisat

– Puheenjohtajalt' itseltää –

Joulu on suomalaisille läheinen ja tärkeä asia. Koin sen erityisesti viettäessäni jälleen sitä Thaimaassa. Thaimaan virallinen uskonto on buddhalaisuus, jota tunnustaa lähes 95% väestöstä. Kristittyjä on vain noin 1 %. Joulua siellä ei vietetä samassa merkityksessä kuin Suomessa. Joulu kyllä näkyy kaupallisesti lähes samalla tavalla kuin meillä, mutta sen uskonnollinen funktio puuttuu kokonaan. Sen sijaan uuden vuoden vaihde on tärkeä juhla-aika ja sen yhteydessä on useimmilla työntekijöillä monta vapaapäivää. Thaimaalaiset antavat toisilleen myös uuden vuoden lahjoja. Vuoden vaihdetta juhli-taan yleensä komein ilotulituksin, mutta nyt niitä ei juuri-kaan nähty, sillä Bang Saenin kaupunki oli lahjoittanut rahat Thaimaan tulvista kärsineiden auttamiseen. Thaimaalaisittain elämme nyt vuotta 2555, joka vastaa kristittyjen vuotta 2012.

Edellisestä joulusta poiketen vietimme nyt Thaimaassa perinteisen suomalaisen joulun. Aloitimme sen menemällä Pattajalle suomalaisen evankelisluterilaiseen joulumessuun. Tilaisuus pidettiin siellä olevan norjalaisen merimieskirkon suurella terassilla yleisön istuessa taivasalla joululalojen tuikkeessa. Vaikka olimme yli 8 000 kilometrin päässä koti-Suomesta, paikalle oli kokoontunut lähes sata turistimatkoilijaa tai vakituise-min Pattajan seudulla asuvaa suomalaista.

Joulun tunnelma oli täydellinen, vaikka tilaisuutta vietettiin jo pari päivää ennen aattoa. Lauloimme suomalaisia joululauluja, kuulumme joulusaarnan ja jouluevankeliumin sekä nautimme ehtoollisen. Kirkolliset toimitukset hoiti Thaimaassa toimiva suomalainen siirtolais- ja turistipappi, pastori Jyrki Markkanen. Ehtoollisen toimittamisessa häntä avusti kristillisen kirkon palveluksessa oleva thaimaalainen naispappi. Tilaisuuden musiikista vastasivat Pattajan suomalaisen koulun opettajat ja oppilaat. Kolehti kerättiin Thaimaan tulvista kärsineiden perheiden avustamiseksi. Itse jouduin toimimaan kolehtituoton luotettavana laskijana ja totesin tulosta kertyneen lähes 5 000 bahtia. Kirkonmenojen jälkeen pihalle järjestettiin pöydät ja meille tarjottiin kirkkokahvit ja pullat. Siinä kahvitellessa kuului vilkas keskustelu kaikista pöydistä, kun suomalaiset kertoivat kuulumisiaan ja tarinoitaan toisilleen. Meitä houkuteltiin myös liittymään jäseneksi Pattajan Suomi-seuraan, joka kuulemma on erittäin aktiivinen.

Aattoiltana nautimme supisuomalaisen joulupäivällisen kinkkuineen ja laatikoineen - senkin ulkona tähtitaivaan alla omalla pihallamme lähes kolmenkymmenen asteen lämmössä. Joulun tunnelmaa lisäsi tähdellä ja joululaloilla koristamamme ”pihakuusi” sekä yön kirkas tähtitaivas ja keltainen kuunsirppi, joka sillä puolella maapalloa makaa vaaka-asennossa. Yhteisesti totesimme vaimoni kanssa, että joulun ja sen tunnelman voi halutessaan saavuttaa missä tahansa maailman kolkalla. Suomalaiset kumppanimme yhtyivät näkemykseen, että kyllä joulu on juhlista jaloimpia.

Hyvää alkanutta uutta vuotta kaikille
Jiivee

Rakkaamme

**Lahja Marjatta
PIELA**

s. 10.8.1922 Humaljoella
k. 17.12.2011 Kemiössä

Lämmöllä muistaen
Ester
Yrjö
Sisarten lapset perheineen
Sukulaiset ja ystävät

*Kaipuun sinikukkarinne
Karjalassa aina lie –
Kultamuistot käy sinne
vaikka tiemme kunne vie!*

Siunaus on toimitettu 31.12.2011 Kemiön kirkossa.

**Suomen
Koivisto-Seura r.y.**
Perustettu 1948

Toimii koivistolaisten yhdysseiteinä
- järjestää kotiseututilaisuuksia
- harjoittaa julkaisutoimintaa
- suorittaa kotiseutukulttuuriin liittyvää kokoamista ja tallentamista.

www.koivistolaiset.net

Puheenjohtaja, Juha-Veikko Kurki
Koivistontie 2 C, 02140 Espoo
puh. 09-541 6751, 0400-601 838

Varapuheenjohtaja, Tuula Koppinen
Rauhalanpuisto 10 B 36, 02230 Espoo
puh. 050-516 5651

Sihteeri, Virpi Huhtanen, Ahtaanmäki 1A2,
02280 Espoo. puh. 0440-501 806
virpi.huhtanen@kolumbus.fi

varalla Risto Kaukiainen, Helsinki

Taloudenh. Karjalan Tilikeskus/Patrikainen
Ratakatu 47, 53100 Lranta p. 05-5448850

Perinnetoimikunta, Jorma Simola pj.
Proomukatu 6 A 14, 15140 Lahti
puh. 040-564 9341

Taidetoimikunta, Leena Airaksinen pj.
Metsäpirtintie 10 A 1, 02130 Espoo
puh. 050-548 1601

Senioritoimikunta, Helge Teikari pj.
07190 Halkia
puh. 019-664 8112

Hallituksen muut jäsenet:

Raimo Kyytsönen, Mäntsälä
varalla Hannu Veijalainen, Lahti

Eero Ahtikari, Piikkiö. 050-525 5174
varalla Airi Saarinen, Turku

Seppo Mäkinen, Kouvola. 040-506 0430
varalla Martti Karvonen, Kausala

Esko Kaukiainen, Tuusula. 0400-800 752
varalla Pertti Hämäläinen, Espoo

Riitta Nurmi, Porvoo. 041-455 8885

varalla Marja-Leena Montonen, Porvoo
Hanna Silfver, Piispanristi. 02-243 2940

varalla Tuula Agge, Parainen
Tuula Raukola, Kotka. 044-522 8098

varalla Mirja Haapanen, Hamina

Koivisto-säätiö:

Hallituksen pj. Sirpa Taskinen
puh. 040-5811 642

Säätiön asiamies Pertti Hoikkala

Vanha Veckjärventie 11, 06150 Porvoo
puh. 040-583 5397

koivisto-saatio@kolumbus.fi

Koivistolaisii vertauksii

Nimimerkki Inkerin kehotukseen
lähettän tän lissää vertauksii.

- Notkija ko kesäheinä.
- Silmät ko suitsen renkaat.
- Helluu ko heinämies.
- Ketterä ko kärppä.
- Kintut ko vempheet.
- Rakättää ko rastas.
- Lentää ko pääton kana.
- Suu ni ko pellon veräjä.
- On näkköö ja kokkoo ko mustalaise hevoseel.
- Sen miel maanöö tuule mukkaa.
- Punottaa ko sirkatsi härkä.
- Ruma ko rihipiru.
- Suu lörölää ko tuohituutti.
- Kiero ko korkkiruuvvi.

- Toitottaa ko torven tekijä.
- Laiha ko kalvettu kuttu.
- Kävelöö kaakottelloo ko kana.
- Pitkä pääl ko hevoseel.
- Silmät ko särki.
- Maha ni ko allakaas.
- On ni ko mylly.
- Loistaa ko kivi.
- Kihisöö ko kiti.
- Katsoo ko kyt.
- Tyhjä ko kiti.
- Sittäjä ko kiti.
- Nenä ko kiti.
- Kynnet ko kiti.
- Kävelöö ko kiti.
- Murjott ko kiti.
- Ulvoo ko kiti.
- Nassut ko kiti.
- Malka ko kiti.
- Kiertä ko kiti.

Polkupyörämatka

Seison maantieristillä, josta eteeni avautuu peltoaukiota halkova maantie, vasemmalla pitkin metsänreunaa kulkee myös tie, joka vie rautatieasemalle. Selkämäni olen kääntänyt Koiviston kirikonkylään päin. Myös oikealle lähtee eräs tie. Valitsen näistä polkupyöräretkelleni eteenpäin vievän tien.

Poljen edelleen pitkin punaso- raista maantietä kunnes se ylittää puron, Kirjo-ojan. Tien varrella on taloryhmä ja oikealla avautuu peltoaukeus. Metsä vasemmalla muuttuu nuoreksi mäntymetsäksi. Kulklessani peltoaukean reunaan oikealle näkyy mm. isäni kotitalo ennen risteystä, josta lähtee tie Kipinolaan. Tie sukeltautuu jälleen metsään, jossa ylitan Kello- ojan.

Yllätysvieraita Perniössä

Tuunettu laulu- ja soitinyhtye Koiviston-Pojat tulivat tervehtimään yllättäen soittajaveljeään Unto Junnista hänen 60-vuotispäivänään sunnuntaina 04.07.76. Soitto ja laulu sekä välitön karjalainen tunte- nelma nousi kattoon sunnuntai-iltona Unto ja Helena Junnisen ko- dissa. Unto tarttui itsekin viuluunsa ja vanhat iloiset ja tunnelmalliset sävellet kaikuivat ilmolle mm. "Koiviston valssi" useamminkin veljes- siirien intoutuessa esittämään paraslaan. Mukana olleet saivat vietää riemullisen tuokion iloisissa seurassa. Kuvassa Koiviston-Pojat päi- väsankarin ja rouva Helena Junnisen seurassa juhlatalon pihalla.

Eräs koulupäivä

Elettin rauhan vuotta 1937. Vuodenaika oli juuri vaihtumassa keväästä kesäksi. Pieni kauppa aivan meren rannalla suoraste- aivan kylpi aurionon tuhlaillevalssa valossa ja lämmössä. Tuntui kaset.

Kouluni kello soi kutsuvasti ja lapsijoukko kiirehti riveihin ja kukin omaan luokkaansa. Opettajakin puhui kauniisti kesän tu- losta ja siirtyi sitten opettamaan laskentoa. Pieni tyttö istu, ikkunan viereisessä rivissä pulpetissaan ja katseli ulos, puut viheröivät iloisesti niiden oksilla. Taaempaan kimailti suuri meri ja valtaisu parvi valkoisia lokkeja kaarteli sen yllä. Sitten näkyi satama, jossa suuret laivat purkivat uumenis- taan erilaista tavaraa ja veivät taas mennessään pääasiassa puu- tavaraa. Satamaa suojausi pitkä aallonmurtaja avomereltä tulevia puhureita vastaan. Se vasta oli paikka, suuret ahvenet uivat aivan sen kupeessa ja houkuttelivat onkijoita paikalle.

Aallonmurtajasta oikealle, näkyi Osuuskaupan laitur, josta matkustajalaiturit lähtivät saaristoon. Siellä oli Kirkkosaaari, jossa vietettiin juhannusjuhla, oli Tiurinsaari, Patala ja Keskiisaari, vain muutamia mainitakseni. Sitten osuivat silmiini valitaiset lauta- taapelit, siellä oli Koiviston saha ihmiset tekivät siellä kiireisinä aikoina kaksi- jopa kolmivuorotyötä. Sahasta hiukan sivummalle kohosi rantatöyryälle rakennettu, uljas kivikirkko. Suuret ikivanhat puut suojaivat sitä merituuilta. Kirkon suuri päätyikkuna oli kaunis värimalaus. Siellä oli mahtavat urut, joita kanttori niin vaivattoman tiukan äänen kysy- Yhtäkkiä tyttö säpsähti, hän kuuli opettajan näköisesti käsitte- vän, Inkeri, etkö sinä ollenkaan seuraa opetusta. Paljonko sait siitä laskusta? Hän vastasi aivan arviolta ensimmäisen summan, josta mieleen juolahti. Tuoppas se vihko tänne, sano opettaja, Inkeri lähestyi epäröiden opettajan pöytä ja ojensi vihkonsa, josta laskut olivat tekemättä. Miksi, kysyi opettaja? Olin van- hempieni kanssa kylässä, enkä ehtinyt. — Opettaja tarttui kartta- keppiin ja sitten Inkerin käteen, taputteli karttakepillä kämme- neen ja kysyi, tiedätkö mitä valehtelijalle pitäisi tehdä? Tyttö- nyökkäsi arasti ja punastui, olihan koko luokka tätä häpeää katselemassa.

Kesäinen ilta

Niin kaunis ol kesäinen ilta, kun rannalla haaveissa olin. Aurionon punainen silta, sitä moille untani polin. Kuului hiljainen aaltojen loiske, rantakiviin ne sammuivat. Yli kiven tuo vaahhtinen roiske, aallot toisioan kauloivat.

Rantosipi se äönteli hiljaa, se kaislojen varsissa kiikkui. Etäi einettä, Luojansa viljaa, siikse vaaniin, hiljaa se liikkui. Kolo hyppele siellä, täällä, kuului loiskohdus pinnassa veen. Veden elämä kauniilla soällö, siitä kiitoksen sieluuni teen.

Yhä alemmaks ourinko vaipuu, veden pinta tummemmaks käy. Punareunainen pilvi painuu, kohta sitä ei enää näy. Näin hiljence luonto yöhön, ja vaikence lakkien ääni. Yölintujen vuoro on työhön, kesäilta jää sisimpöani.

IRJA NIEMI

Koivistolaisen keksimä pesukoneuutuus Työtehonäyttelyssä.

Kävittekö tutustumassa!

Kevyt — huokea — taloudellinen

PyykkiPirkko

— pientalouksien kätevä pesukone

- kevyt- käyttöinen ja vaivaton siirrellä
- pesee 3-4 kg pyykkiä yhdellä täytöllä
- tasaisen puh- dasta jäl- keä vaat- teita sääs- täen

Pat. hak. n:o 1614/53

1. PyykkiPirkko on valmistettu vedenkestävästä lentokonevanerista. Astian valmistusmenetelmä on patentoitu ja saanut v. 1952 Pariisin keksintöjen näyttelyssä Vermeil-mitalin. Lierion sisä- tai ulkopuolella ei ole minkäänlaisia kulmia.
2. PyykkiPirkon verraton pesuteho perustuu kumisen imukupin liikkeiden aikaansaamaan voimakkaaseen paineeseen, joka pakottaa veden kankaan läpi. Ei vaatteita kuluttavaa hankausta!
3. PyykkiPirkon paino on vain 10,5 kg ja tilavuus 55 litraa. Astiaa ei kuitenkaan tarvitse täyttää ääriin myöten, vaan 3—4 vesiangolista riittää hyvin.
4. PyykkiPirkko pesee ja huuhtoo pyykkiä. Sen avulla voi puristaa veden vaatteista melko tarkkaan, joten raskaasta ja ikävistä pyykkiä vääntämisestä säästytään.
5. PyykkiPirkko on kevytkäyttöinen eikä rasita pesijän voimia. Konetta voi helposti käyttää istuvassa asennossa. Pyykkiripa ei ole välttämätön — PyykkiPirkolla voi pestä esim. keittiössä tai kylpyhuoneessa, kesällä myös pihalla tai rannalla.
6. PyykkiPirkko pesee yhdellä täytöllä 3—4 kg pyykkiä. Pesuaika on 4-9 minuuttia, pyykkiin likaisuudesta riippuen. Jälki on tasaisen puhdasta joka kohdasta.
7. PyykkiPirkkoa voi käyttää myös pyykki- liotukseen. Pyykkipäivien väliaikoina se soveltuu esim. likaisten vaatteiden säilytykseen, vesisaaviksi ym.

vain
KO:—
US-
PONKI

Kauppias Mikko Luhtala, Loimaa

Lähetäkää minulle rautateitse/linja-autolla (tarpeeton pyyhittäjän) PyykkiPirkko-pesukone, jonka hinnan mk 7.800:— lähetysku- luineen pyydän perimään jälkivaatimuksella.

Nimi

Määräasema:

Lähempi osoite:

Taidemaalari Syksy

Taidemaalari Syksy taas työssä on. Hän sivellintä käyttää taitavasti. Värejä sekoittaa ja suunnittelee, miten sais aikaan oikean systeurnelman.

Hän aloittaa kun tuuli harppuaan helistää syyspuhurit kun meren alloilla nelistää.

Mitä muuta kuin väripytyt viereen, käteen oikea sivellin, On maalaamista paljon, koko maailman lehtipuut.

Väripytyyn sivellimen kistaa harkiten ja syntyy väriäiskät, punaa ja syksyn kultaa.

Näin taidemaalari työssä on. Hän iloinen veikko on, huoleton.

M. P.

Koivulehtii

Vuonna 1966 perustettu Tampereen Koivisto-seura ry julkaisee vuosittain oman Koivistolaisii Koivulehtii –lehtensä.

Lehteä toimittaa Veli Hämäläinen ja siinä on varsin kattavasti artikkeleita sekä Koivisto Seuran että tampereelaisten oman seuran toiminnasta ja koivistolaisista perinteistä. Seurassa on 20 jäsentä ja he kokoontuvat säännöllisesti Tampereen Karjala-seuran huoneistossa. Perinteisiä tapahtumia ovat puurojuhla ja pääsiäisjuhla.

Tänä vuonna jäsenistön teemana on ollut nykyinen kotipaikka. Evakon uusi kotiseutu -sarjan kirjoituksissa Virpi Mäki kuvaili lapsuuttaan Messukylän Vehmaisissa ja aikuisuutta Tampereen keskustassa. ”Lapset elävät omista perheissään omaa elämäänsä. Elämänmeno! Elon iloa! Ystävät, tuttavat ja sukulaiset ympärillä ja sen vuoksi elämämme tuntuu vieläkin yhtä arvokkaalta, kunhan muistamme nauttia lääkkeemme (mikäli niitä on määrätty) ja mikäli emme murehdi turhia.” Vihdoin on evakoillakin lupa täysin rakastaa omaa uutta kotiseutuun.

Veli Hämäläisen ottamassa kansikuvassa Luhankalaisia kesänuotan vetäjiä Koiviston Hämäläiset ry:n kesäjuhlilta.

RS

Ajatuksia Koivistosta

Koivisto. Vain sana minulle.
Monille paljon muuta.
Näen silti edessäni pellot, syksyiset,
kalastajat rannoilla, veneissä.
Saaliin tuoma ilo kasvoilla.
Näen talon — isäni kodin — puut ympärillä,
joen sinertävän.
Kuvittelen kesäillan, tanssit, pyörivät hyttysparvet.
Harmaat miehet, lettipäät — kuin elokuvaa.
Kunnes näen silmissäni tuhannet kasvot, tuskan, nälän.
Pitkät jonot. Lähdön.
Silloin ymmärrän, mitä koti merkitsee.

Isoäiti. Kun hän jälleen kertoo iloista,
miten he uivat saareen juuri silloin, kun kesä oli kuumiin,
miten he viettivät juhannusta,
miten he tekivät työtä kangistunein käsin,
ihmettelen, miksei väsymystä.
Kun hän kertoo kellosta, joka jäi,
astioista, jotka särkyivät,
kaikesta siitä, minkä hän luovutti,
ihmettelen, miksei katkeruutta.
Kun hän luettelee kellastuneesta kansiosta kaatuneet,
ihmettelen, miksei vihaa.

Minun sukupolveni ei varmasti jaksaisi sodan yli,
sillä tuntuu kuin olisimme kasvaneet vain kapinoidaksemme.
Tuntuu kuin meiltä puuttuisi jotain ...
Olisikohan se kiitollisuus.

S. R.

Vanhaa uudella lailla –muotoilu ammentaa perinteestä

Vaikeivät lapikkaat taida alun perin koivistolainen tuote ollakaan, sopivat nämä lapikkaat aloittamaan hyvin pienen juttusarjamme Muotoilu ammentaa perinteestä.

Maailman muotoilupääkaupunkivuoden ohjelmassa myös karjalaisesta perinteestä ammentavaa muotoilua ja kädentaitoja tuodaan esiin. Uusi aika ja tavat rakentuvat vanhan pohjalle. Asioita ei tarvitse kopioida suoraan ja sellaisenaan, vaan hyväksi havaitusta voi inspiroitua ja luoda sen pohjalta jotakin uutta.

Kuvien lapikkaat ovat uutta, raikasta, iloista suunnittelua. Paksusta huovasta on

valmistettu kotimaiset Revontulihuopapapikkaat. Eri värit sopivat talven raikkaisiin ulkoiluvaatteisiin. Kunnon kumipohja estää

liukastelut. Lapikkaat voi halutesaan tilata netistä, jossa isoäitien aikaan nimisiltä sivuilta löytyy paljon tuotteita joiden kanssa on

Isoäidin aikaan.

helppo tehdä nostalgiamatkoja. www.isoaidinaikaan.fi

Myös koivistolaisten ”oma” Marimekko kulkee värikkäiden lapikkaiden perinteestä ammentavaa polkua. Noora Niinikosken suunnittelemat värikylläiset jalkineet ilahduttavat. Lapikkaat ovat pehmeää nahkaa. Niissä on huopavuori ja pitävät kumipohjat. Näillä voisi harppoa vaikka saapasjalkakissan satujen maailmaan.

RS

Ministeri Jaakko Numminen ja nuorisoseuraliike

Ministeri Numminen kertoo nuorisoseuraliikehistorian saatesanoissa:

- Jonakin sydäntalven päivänä 1990-luvun lopulla nousin linja-autoon Kuninkaantien varrella Siipoon Viirilän pysäkillä silmälasit huurussa ja raskas salkku täynnä nuorisoseuraliikkeen papereita. Auton etuosasta virkkoi vanha parrakas mies minulle ystävällisesti: ”Tervetuloa

Konnitsan nuorisoseuraan!” Hämmästyneenä vastasin: ”Sanoittepa sananne oikealle miehelle.” Ukko katsoi häntä yhtä hämmästyneenä.

Lausahdus kiinnosti ministeri Nummista sen verran, että hän soitti Eteläkarjalaisten nuorisoseurojen liiton toiminnanjohtaja Kirsi Aholle ja kysyi, oliko Karjalassa ollut Konnitsan nuorisoseuraa. Hetken papereita tutkittuaan tämä ilmoitti, että Viipurin läänin Pyhäjärvellä on toiminut Konnitsan nuorisoseura, jonka talokin oli palanut vuonna 1933. Ilmeisesti siellä oli käytetty mukailua maisteri Aleksanteri Salavan 1800- ja 1900-lukujen taitteessa kehittämälle kautta maan tunnetulle sanonnalle: ”Tervetuloa Hermannin nuorisoseuraan!”

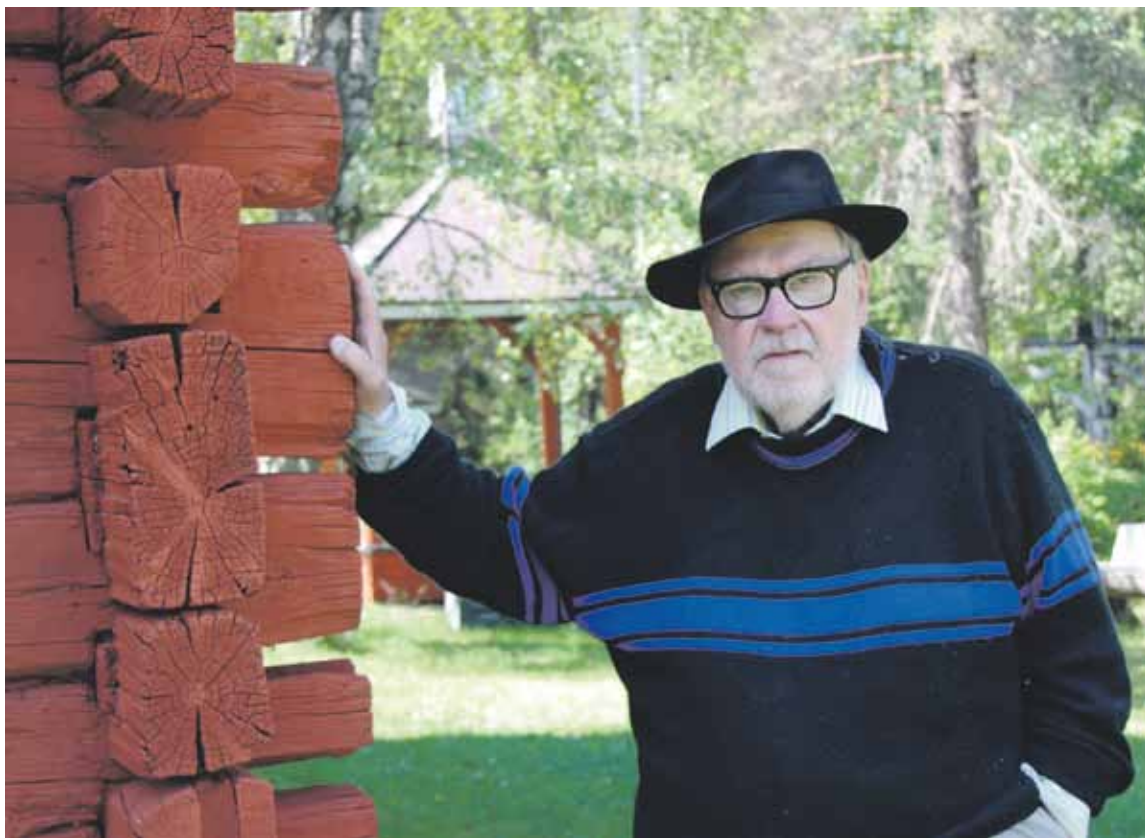
Omat yhteydet

Kaikilla suomalaisilla perheillä on ollut kosketuskohtia nuorisoseuraliikkeeseen, niin ministeri Nummisenkin perheellä.

Nuorisoseuraliikkeen historian parissa hän on työskennellyt 1950-luvun alkuvuosista lähtien. Vasta siirryttyään eläkkeelle hän on vuodesta 1996 työskennellyt pääasiassa nuorisoseurahistoria- ja riiprojektin parissa.

Suomalaiset ja nuorisoseuraliike

Ministeri Numminen kertoo, että lähes jokainen suomalainen on joutunut tekemisiin nuorisoseuraliikkeen kanssa, jollei muuten niin käymällä seurantalossa iltamassa, juhlassa tai tansseissa. Nuorisoseurat ovat toimineet etupäässä maaseudulla, joskin 1800- ja 1900-luvun taitteessa oli myös voimakkaita kaupunkinuorisoseuroja. Lukuisista perheistä nuorisoseuroissa on toiminut kolme, jopa neljä sukupolvea. Alkuaikoinaan nuorisoseurajärjestö oli varttuneen nuorison liike, mutta sittemmin seuroihin on kuulunut kaikenikäisiä, ja 1900-luvun loppuvuosikymmenillä järjestössä on korostunut varhaisnuorten, Kalevan nuorten, osuus.

Suururakka on tehty; viisiosainen Yhteisön voima – Nuorisoseuraliikkeen historia on valmis. Ministeri Jaakko Numminen osoittaa kiitoksensa niille lukuisille henkilöille ja tahoille, jotka ovat antaneet apuaan teossarjan eri vaiheissa.

Mittava aineisto

Jokaiseen teoksen viiteen osaan sisältyy osakohtainen paikkakunta- ja henkilöhakemisto. Viidenteen osaan on liitetty luettelo kaikista tietoon tulleista Suomeen vuosina 1889–2006 perustetuista nuorisoseuroista. Mukana ovat myös eri puolilla Karjalaa toimineet nuorisoseurat. Niiden joukossa

ovat myös sodan jälkeen toimintaansa jatkaneet karjalaiset nuorisoseurat.

Nuorisoseuratyötä koskeva lähdeaineisto on valtava ja suurelta osalta hyvin hajallaan ja luetteloinaton. Tässä teoksessa sitä on voitu käyttää vain osittain, mutta keskeiset lähderyhvät on yritetty tavoittaa. Ministeri Numminen

sanoo, että nuorisoseuraliikkeen tulevia tehtäviä onkin nuorisoseurakirjallisuuden ja arkistoaineiston kokoaminen ja luettelointi.

Ref. Teossarja

Suplikassaappaat

Impi Pielan oman lapsuutensa kuvauksen mukaan

Martti Piela

Syksy. Maa o jo kohmees. Koulu kii o alkant. Ollaa justii välitunnin. Tiina kyyristellöö pihamaall paljai jaloi ja koittaa peitellä hammeehelmoillaa kylmästä punottavii varpahiiaan. Mut talveks hää saapkii sit oikea suutari tekemät nappikengät. -

Lehmä o teurastettu, nahka parkittu ja nyt teetetty suutaris kengät. Soppii niitä nyt ihhailii! Tiina katseloo uusii kenkijää, sipasoo niitä välil nenäliinalaa, jos vaik olisiit päässeet likaantummaa.

Ol harvinaist, et sai uuvet kengät! Enne ol ain saant tyytyy toise vanhoihi, käytettyihi kenkiä.

Isä ompel itseki iltasil ja syyspäivinkii suplikassaappahii. Hää ol tehnt jo aikasemmi sukiaiset valmiiks. Siharjakset kiinnitetii kalastajalanga päihi. Paremmatha ne oliit ko nauhat. Se se vast o mies ko osajaa tehä sukiaise!

”Tuoha pitelemmää toisest pääst,” isä sanoo Tiinal. Hää o laittant hienoo pellavalankaa monikerroksiseks. Nyt sit Tiina toises

ja isä toises pääs lankaa pitelemäs ja kiertämäs sitä oikee pippuriseks. Lanka taitetaa keskelt kakskertaseks, ja molempii päihi panna katajakset. Sit isä ottaa piene pikilappuse, vetelöö sil lankaa muutama kerra, ja sit onkii sujastin valmis. Isäl o nyt niitä useampiiki valmihiin.

Hää laittaa naha suutariapulaise vällii, kiertää ruuvit kii ja alkaa ommella suplikasta. Itse hää lauleloo hiljaksillee ja välist naputteloo ommelta vasaral.

Isä o hyvä suutar. Muuteki hää pystyy kaikkee, mitä vaa yrittää. Usiast suutaroijessaa hää käs-köö Tiinaa lukemaa isälle ääne

sanomalehtee.

Tina o yheteroist, ko hää saap kansakoulu päästötistikse koulu parhaampaan. Tiina o ilone ja Isä ylpee työstää. Tiina haluais jatkaa koulukäyntii, mut mist rahat? Suur pere vaatii kaik, mitä kokkoo saahaa. Ja kauppavelka senko kasvaa. Lopult lissää velaks ei ennää kaupast saa ostaa mittää.

Ko laps vähäki kasvo, hänet pit yrittää hankki leipään itse. Enimäksee lapset opetteliit kutomaa verkkoi, Käyti kovvaa kissaa

naapuri lapsii kans siint, kuka kerkiää ensimmäiseen kerra päähä. Kuletti millo kenekii kotoon kilpailemas.

Tiina ol oppint parantamaaki verkkoi. Hää kiertel talost toisee, sai ruua ja palkkaa, millo 50 pennii, millo marka, millo puoltoistakii päiväs. Jotkut isännät ei maksaneet ko 25 pennii päiväs.

Tilausajot ja Ryhmämatkat
18-50 paikkaisilla autoilla

TTMATKAT OY

Tapani Teikari
Pornainen
+358(0)408291824
tapani.teikari@ttmatkat.fi
www.ttmatkat.com

Tääl' tapahtuu

Turun ja ympäristön Koivistolaiset

Suosittu laivamatkat Vikingillä jatkuvat.
Viking Isabella Turusta maanantaina 27.2.2012 lähtö klo 20.55
Paluu Turkuun tiistaina 28.2.2012 klo 19.50.

Hinta 25 €/henkilö, johon sisältyy majoitus A-luokan kahden hengen hytissä, buffet-lounas ruokajuomineen, pullakahvit sekä yhteinen ohjelmallinen tilaisuus arpajaisineen koulutustiloissa.
Yksin A-luokan hytissä 28 €.

Ilmoita tulostasi mahdollisimman pian
Airi Saariselle puh. 0400-538443 tai
sähköpostilla airi.a.saarinen@gmail.com

Tervetuloa mukaan!

Turun ja ympäristön Koivistolaiset

Tervetuloa mukaan kevään toimintaan

27-28.2. 2012 Laivaristeily Viking Isabellalla

10.3. 2012 yhdistyksen vuosikokous

3.3.2012 Perinnetalvikalastus Paraisilla
Paikka: Matti Aggen talon rannassa Gundvikintie 243 Parainen
Aika: klo 12.00 alkaen, kalaserpararjoilua, kalaputka ym. perinnetoimintaa

Lisätietoja perinnetalvikalastuksesta
Henry puh. 0505825417 ja Matti puh. 0405367701

Perinteistä piirakanleivontaa

Tervetuloa piirakanleivontakurssille Pornaisiin 3.3.2012!

Vatnuorin kyläyhdistyksen järjestämä perinnepiirakkakurssi pidetään lauantaina 3.3.2012 Pornaisten Yläkoululla, Koulutie 4. Kurssin tavoitteena on siirtää karjalaisia ruokaperinteitä sukupolvelta toiselle ja muillekin halukkaille. Kurssi on maksuton. Kurssilaiset leipovat piirakat lauantaina 3.3.2012 klo 9-17 sunnuntain piirakkapäivällisiä varten ja toimivat päivällisillä tarjoilijoina. Pääleipurina toimii Paula Hovi. Odotamme mukaan erityisesti nuorempaa sukupolvea, mutta kaikki kiinnostuneet ovat tervetulleita. Mukaan mahtuu 20 ensin ilmoittautunutta. Yhteistyössä mukana Suomen Koivistoseuran Seniorit.

Lisätietoja ja ilmoittautumiset viimeistään keskiviikkona 29.2.2012, Päivi Rikkola, paivi.rikkola@kotikone.fi, puh. 040 5091549.

Tule ja maista mainioita makuja!

Piirakkapäivälliset Pornaisten Yläkoululla sunnuntaina 4.3.2012

Vatnuorin kyläyhdistys järjestää yhdessä Suomen Koivistoseuran Seniorien kanssa Piirakkapäivälliset sunnuntaina 4.3.2012 klo 13 Pornaisten Yläkoululla, os. Koulutie 4. Ohjelmassa on erilaisten piirakoiden syönnin lisäksi musiikkia, muisteluja ja haastelua ajankohtaisista asioista sekä arpajaiset.
Liput 10e. Paikkoja 120 hengelle.
Ennakkoilmoittautumiset 29.2.2012 mennessä
Päivi Rikkola, paivi.rikkola@kotikone.fi, puh. 040 5091549.

Seniorien kanava- ja kotiseutumatka 12.6.-14.6.2012

Matkaohjelma:

Tiistaina 12.6.

Lähtö Turun linja-autoasemalta klo 8.00 (bussi 1), Mäntsälän, Helsingin, Porvoonseudulta klo 9.00 (bussi 2). Klo 13.00 lounas hotelli Leikarissa. Kiertoaajelu Lappeenrannassa, käynti sankarihaudalla, Äiti Karjala -monumentilla ja alueella olevan Koiviston sankarivainajien muistopaadella. Majoittuminen hotelliin. Illalla nautimme perinteisen särä-illallisen ravintola Kippurasarvessa Lemillä.

Keskiviikko 13.6.

Aamupala klo 5.30-6.30. Lähtö satamaan, josta klo 7.45 alkaa kanavaristeily Viipuriin. Ruokailu laivalla. Viipuriin saavuttuamme lähdemme kiertoaajelulle Koivistolle, jossa käymme kaikissa niissä kylissä, joihin linja-autolla pääsee. Retkikahvit nautimme Koivistolla. Mahdollisesti käynti öljysatamassa. Kohti Viipuria ja yöpymishotellia, jossa illallinen.

Torstai 14.6.

Aamiainen hotellissa. Lähtö ostoksille. Klo 12.00 kiertoaajelu Viipurissa mm. käynti Monrepossa. Lähtö kotimatalle klo 14.00. Ruokailu Leikarissa.

Matkan hinta 360,00€.

80 ensimmäistä ilmoittautujaa varmistaa mukaan pääsyn. Ilmoittautumiset 30.4.2012 mennessä Tapani Teikarille puh. 040 8291 824 tai Turun seudulla Airi Saariselle puh. 0400 538 443. Ohjeita ryhmäviisumin hakemista varten samoilta henkilöiltä ja <http://www.ttmakat.com/>. Suoritus matkasta 30.4.2012 mennessä TT Matkat Oy:n tilille 535714-234528. Matkan järjestelyistä huolehti TT Matkat Oy.

Koivisto seuran Senioritoimikunta

Valepiirakoita

Kun joitakin vuosia sitten ryhdyin opettelemaan oikean leivinuunin käyttöä, ei ensimmäisiä peräpallonäköisiä leipiä parhaallakaan tahdolla voinut kutsua ruisleiviksi tai limpuiksi tai hapanleiviksi. Nyt kauppojen hyllyillekin on päätenyt tuotteita, jotka eivät ansaitse nimeään. Ostoskoriin päätyneet karjalanpiirakat voivat nimittäin olla valepiirakoita.

EU on antanut tälle suomalaiselle perinneruoalle nimisuojan ja määrittänyt ja rekisteröinyt valmistusmenetelmän, joilla perinteen mukaisia tuotteita pitää valmistaa. Itä-Suomessa tarkastetussa 11 piirakkaerästä peräti kahdeksassa ei ollut noudatettu alkuperäisohjetta raaka-aineiden tai rypytyksen suhteen. Näitä tuotteita saa kutsua riisipiirakoiksi, mutta aitoja Karjalanpiirakoita ne eivät ole.

Myös muille suomalaisille perinneruoille vastaava nimisuoja on myönnetty. Kalakukkoa ja sahtia voi valmistaa vain Suomessa perinteisiä ohjeita noudattaen. Tai toki valmistaa voi, mutta niitä ei saa kutsua näillä nimillä. Pitäisiköhän hapanlohkolle ja hailiserpalle määrittää samanlaiset EU-nimisuoja.

Tai isäni pravuureille, joita ovat

Hessun erikoisen lisäksi

muun muassa

ihkamölläkkä.

Tällä palstalla julkaisemme onnitteluja. Aineisto digitaalisena otsikolla: Koiviston viesti/onnittelut, osoitteeseen: studio@salokanneltoivonen.fi. Muussa tapauksessa disketti, CD-levy, postikortti tai valokuva osoitteeseen: Studio Salokannel Et Toivonen, Hämeenkatu 5, 15110 Lahti.

Kuvien lähetys omalla vastuulla. Kuvat palautetaan vain jos mukana on osoitteellinen kirjekuori postimerkkeineen.

KOIVISTON AUTO

www.koivistonauto.fi